

■ **MARCUS MØRK**

Håndboldinvalid med stor succes

Bagspilleren med pande-båndet og den overraskende lidt jyske attitude tør nu drømme om en fremtid i det store udland

AF MOGENS MØLLER
mogens.moeller@nordjyske.dk

Betænksom, langhåret og utrolig sød.

24-årige Jane Schumacher er ikke et sekund i tvivl, når hun kort og præcist skal beskrive sin et år ældre kæreste.

Kæresten har lidt sværere ved at sætte ord på sig selv.

- Næh, jeg ved faktisk ikke, hvad jeg skal sige.

Men Marcus Mørk behøver såmænd heller ikke sige så meget. Med et giftigt skud og godt blik for spillet har han den seneste måned banket sit navn fast som Danmarks nye håndboldkomet.

Evnerne rækker oven i købet til en plads på landsholdet. Den 25-årige Mors-Thy-spiller får debut om godt en måned.

For blot et par måneder siden ville langt de fleste danskere og selv håndboldinteresserede spørge: »Marcus Mørk, hvem er han?«.

Hidtil var han mest blevet bemærket på grund af det lange hår, som i øvrigt lige er blevet sommerklippet, og som efter Marcus Mørks egen mening er alt for kort.

- Rundt om i håndboldhalterne har jeg da ofte hørt publikum råbe »Louise« efter mig. Den slags tilråb, synes jeg, er sjove. Blot det ikke bliver perfiditeter.

Nu ved alle, som fulgte de to semifinaler mellem Mors-Thy og Aalborg Håndbold, i hvert fald, hvem ham den langhårede venstre back med pandebåndet er.

11 scoringer alene i den sidste af de to semifinaler for øjnene af 4500 tilskuere i Gigantium og titusindvis af fjernseere tæller for sig selv.

- Jo, det har været en rigtig sjov tid. Vi er jo blevet verdenskendte i Thy og på Mors, hvor vi falder i snak med gud og hvermand. Alle vil snakke håndbold. Jeg synes bare, det er hyggeligt.

Marcus Mørk har også oplevet, at både DR og TV 2 flår i ham for at få en udtalelse. Og forleden var der et flok drenge, som gerne ville fotograferes sammen med ham.

Han bliver også genkendt på gaden og i svømmehallen.

Alt sammen takket være Mors-Thys og egen succes.

» Jeg tror virkelig på mig selv, og den seneste tid har kun bekræftet mig i, at jeg faktisk er rigtig god«

MARCUS MØRK

For blot to år siden var situationen en ganske anden. Da var fremtidsudsigten identisk med den unge håndboldspillers efternavn.

Et såkaldt springerknæ truede alvorligt med at sætte en stopper for en ellers lovende professionel håndboldkarriere.

Markus Mørk var på en tre-årig kontrakt i Viborg HK. Men på grund af det dårlige knæ og ophæve aftalen et år før tiden.

- Forinden havde jeg som førsteårs senior været med til at spille Mors op i ligaen, hvor jeg også var med til at spille de to første år, og selv syntes jeg, at jeg gjorde det virkelig godt. Så jeg følte mig klar til at tage

et trin op ad stigen, hvilket Viborg var på daværende tidspunkt. Derfor var det også dybt frustrerende, at jeg ikke kunne spille.

I de to år i Viborg mærkede Markus Mørk for alvor forskellen på succes og at være ude i ... mørket.

- Jeg var da glad, når holdet vandt. Men ikke på samme måde som de andre spillere, for jeg sad jo bare på bænken bagved udskiftningsbænken. Jeg følte mig ganske enkelt ikke som en del af holdet.

- Til gengæld havde jeg også lettere ved at komme over et nederlag end de andre, tilføjer han med et smil.

Ved juletid 2010 gav klubbens fysioterapeut Marcus Mørk forbud mod at spille håndbold på

ubestemt tid - med tilføjelsen »så må vi se ...«

Han var dermed dømt håndboldinvalid. I det mindste halvinvalid.

- Det var hårdt. Håndbold havde jo været hele mit liv de seneste fem år.

Fysioterapeutens dom betød, at Marcus Mørk begyndte at tænke over, hvad han ville med sit liv. Og han besluttede med sig selv, at der også findes andet end håndbold i tilværelsen.

Lidt hovedkulds besluttede han at starte på læreruddannelsen på Skive Seminarium. Det var mest, fordi kæresten Jane Schumacher startede samtidigt, og at der skulle ske noget.

Men karrieren som lærerstuderende varede kun to måneder. Det var nok til, at Marcus Mørk erkendte, at det ikke var noget for ham.

I mellemtiden havde hans tidligere klub, som nu hed Mors-Thy, kontakttet ham. De var parate til at tage chancen på trods af, at Marcus Mørk havde gen-

nemgået to knæoperationer og var dømt håndboldinvalid.

- Jeg var rent ud sagt på røven, efter at Viborg havde opsagt kontrakten med mig. Blandt andet havde jeg været i kontakt med 1. divisionsklubben Vejle, inden telefonen ringede.

Kontrakten med Mors-Thy er tre-årig. De to år er nu gået, og foreløbig går det jo meget godt...

Mors-Thys flotte resultater skyldes først og fremmest et godt sammentømret kollektiv, hvor spillerne er parate til at kæmpe bagdelen ud af bukserne for holdet.

- Vi har det bare sjovt med at gå på banen sammen. Vi sviner også hinanden til i kampens hede, men det er blot ment som en hjælp. Vi skal gerne yde en præstation, så vi kan se hinanden i øjnene efter kampen.

Men selv om det er et kollektiv, skiller Marcus Mørk sig ud som en ener. Det gør han uden de store armebevægelser - altså bortset fra når højrearmen lyner. Og det gør den ofte og effektivt.

Familien - forældre, søskende, onkler og tanter - betyder meget for Marcus Mørk. Det er væggen med billederne derhjemme i lejligheden i Skive et tydeligt bevis på. Foto: Michael Koch

Desuden strør han om sig med afleveringer, som gør holdkammeraterne farlige.

- Jeg har vel et eller andet sted altid vidst, at jeg er god til at spille håndbold. Jeg tror virkeligt på mig selv, og den seneste tid har kun bekræftet mig i, at jeg faktisk er rigtig god, siger Marcus Mørk synligt overrasket over at høre sig selv sige sådan.

- Man er vel jyde, konstaterer han.

Marcus Mørk tildeler sin mentale træner Carsten Oldengaard en stor del af æren for hans pludselige personlige succes på håndboldbanen.

- Ved at skrue på små parametre har han sørget for, at jeg har fået mere ro over mit spil. Hvis jeg tidligere brændte to-

Marcus Mørk og kæresten Jane, som også spiller på landsholdet, drømmer om en fælles håndboldfremtid i udlandet og meget gerne i Frankrig.

Marcus Mørk i den første DM-semifinale mod Aalborg. Foto: Bo Lehm

tre skud, kunne jeg godt blive bange for at skyde. Sådan har jeg det ikke mere.

Takket være den mentale træner sætter Marcus Mørk sig nu nogle »procesmål« frem for »resultatmål«. Han har for eksempel indset, at tilbøbet er lige så vigtig som selve skuddet.

- Da jeg lige var blevet senior, gik jeg meget op i at score mange mål. Det er ikke så vigtigt for mig mere. Det allervigtigste er, hvad jeg kan bidrage med til holdet.

Første gang, Marcus Mørk havde en bold i hånden, var han blot tre år. Sammen med sine forældre boede han i landsbyen Rønbjerg sydvest for Skive.

Marcus Mørk blev sendt til håndbold sammen med sin tre år ældre moster. Da hans egen lillesøster blev gammel nok, blev hun også sendt af sted.

Marcus' mormor og morfar havde nøglen til sportshallen i Rønbjerg. Det betød, at han stort set kunne komme og gå efter behag, og han spillede både badminton og håndbold i mange år.

- Jeg stod tit alene og øvede mig på at skyde på mål. Måske ramme en træje, som jeg havde hængt op i det ene målhjørne, fortæller han.

Via Skive fortsatte håndbold-

karriere og gymnasietid i Viborg, hvor Marcus Mørk kom på ynglingelandsholdet. Lektier blev der ikke lavet mange af, fordi håndbold og transport stjål fritiden.

- Men jeg fik da en studentereksamen. Med nød og næppe. Det omflakkende håndboldliv betød, at Markus Mørk nåede at gå på gymnasium i både Skive, Viborg og Nykøbing.

Han tog den fireårige Team Danmark uddannelse. - Rektor i Skive havde godt nok ikke meget forståelse for, at jeg også skulle bruge tid på håndbold. Der faldt straks en skriftlig advarsel, da jeg havde haft 10 procents fravær, og jeg blev kaldt op på rektors kontor til en samtale.

Det dårlige knæ lærte Marcus Mørk, hvor vigtig den fysiske træning og ikke mindst styrketræningen er for en håndboldspiller. Det sidste år i Viborg og de foreløbig to år i Mors-Thy er han blevet adskillige kilo muskler tungere.

Den fysiske træning gav Marcus Mørk lyst til at blive fysioterapeut efter den korte tid på lærerseminariat.

Men efter et halvt år på uddannelsen i Holstebro så han sig nødsaget til at stoppe.

- Uddannelse i Hobro, træning i Thisted og Nykøbing, og

lektier, aftensmad og kæreste i Skive. Det kunne ganske enkelt ikke hænge sammen.

Så nu koncentrerer Marcus Mørk sig foreløbig fuldt ud om håndbold og kæresten Jane Schumacher, der også spiller håndbold - i Skive - og for nylig fik landsholdsdebut.

- Jeg støvsuger da og gør rent, nærmest undskylder han.

Fredag spiller Mors-Thy anden og sidste bronzekamp mod Skjern. Og selv om det var en skuffelse, at finalepladsen glippede, er Marcus Mørk sikker på, at der bliver fest i Nykøbings gader, hvis han og de andre håndboldgutter vender hjem med bronzemedaljer om halsen.

- Vi er fuldt fokuserede på kampen, og min kontrakt med klubben gælder yderligere et år. Den regner jeg med at opfylde, medmindre der kommer et helt formlidabelt tilbud enten fra en stor dansk klub eller fra udlandet.

Men Marcus Mørk indrømmer, at der har været et par henvendelser efter den seneste tids succes. Og for et 25-årigt håndboldtalent af hans karat er et økonomisk godt tilbud altid fristende. Han billioner næppe nogensinde millioner af at spille for Mors-Thy.

- Jane og jeg kunne godt tænke os at få et par håndboldår sammen i udlandet, hvor oplevelsen, økonomien og det sportslige går op i en højere enhed. Sådan noget vi engang vil kunne fortælle vores børn om.

Kæresten nikker. Frankrig er deres fælles håndbolddrøm.

- Håndboldkarrieren varer jo ikke evigt. Højest 10 år mere. Måske kun to-tre år, hvis jeg bliver ramt af en alvorlig skade. Men hvis jeg en dag forlader Mors-Thy, bliver det med blødende hjerte. For jeg vil både komme til at savne den fantastiske opbakning og de fantastiske fyre, jeg spiller sammen med.

Når det engang er slut med håndbolden, vil Marcus Mørk have en uddannelse. Måske genoptager han uddannelsen som fysioterapeut, måske bliver det noget andet inden for sundhedsverdenen.

Der er trods alt andet i livet end håndbold. Også selv om man hedder Marcus Mørk og er rigtig god til det ...

Blå bog

Marcus Mørk er 25 år, har succes på håndboldbanen sammen med holdkammeraterne i Mors-Thy og er udtaget til landsholdet.

Sine første håndboldsko trådte han som treårig i barndomsbyen Rønbjerg.

Som knægt oplevede han at spille på hold sammen med sin tre år ældre moster og sin tre år yngre lillesøster....på én gang.

Marcus Mørks mor er pædagog. Faren arbejder som maskinreparatør på flerkærslageriet i Vinderup.

Som ung spillede Marcus Mørk i Skive, Nykøbing og Viborg - i nævnte rækkefølge. Han var også på diverse ungdomslandshold.

Han er i dag en velvoksen mand på 1,90 meter og 94 kilo.

Trods højden og drøjden bruger Marcus Mørk kun skostørrelse 43. Dermed har han de næstmindste fødder på håndboldholdet i Mors-Thy, og det driller kammeraterne ham lidt med.

Hans forbillede på håndboldbanen er franskmanden Karabatic.

Marcus Mørk kan godt lide at læse krimier og biografier. Den seneste bog, han har læst, er biografien om den svenske fodboldstjerne Zlatan Ibrahimovic.

Marcus Mørk er kæreste med Jane Schumacher, 24 år. Hun læser til lærer og spiller også håndbold. Hun fik for nylig debut på kvindelandsholdet.

Parret bor i en lejlighed midt i Skive.

Marcus Mørk er sikker på, at han engang skal have sig en uddannelse. Måske som fysioterapeut.

